

Недјеља 14. по Педесетници у Саборном храму у Подгорици

На празник када наша Света Црква прославља Светог пророка Захарију и праведну Јелисавету, 18. септембра 2022. године у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици одслужена је Света Литургија. Светом службом предстојао је протојереј-ставрофор Далибор Милаковић, а саслуживали су му протојереј-ставрофор Драган Митровић, старјешина Саборног храма Христовог Васкрсења, као и протојереј Миладин Кнежевић. Ријечима литургијске бесједе сабрани вјерни народ је поучио началствујући свештеник Далибор Милаковић, који је овом приликом протумачио и приближио дубљи смисао прочитаног зачала из Јеванђеља које говори о Свадби царевог сина (Мт 22, 2-14; Лк 14, 16-24), коју је Христос изговорио трећег дана по свечаном Његовом уласку у Јерусалим. Отац Далибор је указао на генезу Божијег позива упућеном изабраном народу кроз посленике, пророке, апостоле а онда коначно и преко Сина Свога Јединороднога, Господа Исуса Христа:

„Први људи које Цар позива у овој Јеванђелској причи јесу пророци, на првом

мјесту Пророк Мојсије кога смо јуче прославили. Затим се позив односи и на све пророке Старог Завјета који су предсказивали долазак Христов, међутим њих је народ презрео. Цар позива како смо чули и друге госте на Свадбу, па су и они презрени разним изговорима, а те друге слуге су апостоли Христови. Они су позивали и призивали народ као што то чине и данас. Али, као што смо рекли, презрени су и чак побијени, страдавши мученички за Христа”.

Он је појаснио да је Свадба на коју позива Бог у ствари управо сваки дан у којем учествујемо на Светој Литургији једући од Свете Трпезе – односно сједињујући се Светим Тајнама Тијела и Крви Христове:

„Данас је такође дан Свадбе, дан Недјеља, односно данас је мали Васкрс, и ево је Господ уготовио свадбу пред нас овдје у овом светом Храму. Сви смо призвани на гозбу, на ову трпезу у олтару, на Часну Трпезу Господњу, то је управо свечана гозба о којој Господ говори, то је Света Тајна Авхаристије, Свето Причешће. И та трпеза се налази у сваком селу, насељу, граду и сви су позвани”.

Прота Далибор је указао на чињеницу да је много позваних на заједничарење у Светим Тајнама са Богом, али да се многи изговарају зашто се не одазивају том позиву и то баш истовјетно онако како се и описује прије двије хиљаде година у прочитаној јеванђелској причи:

„Колико само има људи у граду Подгорици, а имају разне изговоре зашто не долазе. Чули смо у Јеванђељу, неки су пошли у поље, неко у њиву, неко разним својим свакодневним животним причама које човјек чини на земљи, али, све то треба да се остави једном у седмици када Господ позива на Свадбу”.

Он је акцентовао да је Бог напослијетку након што се одабрани народ није одазвао позиву Божијем и још побио многе од гласника Божијих послао Сина Својега у нади да ће Њега послушати, уразумити се:

„Напослијетку, непослушавши и побивши све ове Божије људе, Бог је послао Сина својега Јединородног, мислећи да ће Њега послушати и Њега се постидјети. Сишао је Син Божији међу нас, примио наше тијело поставши истовремено човјек и сачувавши природу Божанску. Био је међу нама, творио дјела љубави, проповиједао нам, али, на крају смо и Њега ишибали и посрамили, убили и разапели на крсту, међутим, Господ је Васкрсао у сили и слави Својој”.

„Господ Бог прва два пута је позивао јеврејски народ изабрани на Свадбу,

али пошто нису послушали глас разума Божијег на крају Бог позива све народе и сви су позвани на Царску Гозбу коју је приредио Бог свима нама. Али, браћо и сестре и ако смо сви позвани и ако смо ушли овдје колико нас има на овој Свадби то ипак не значи да ћемо задобити Царство Небеско". – бесједио је прота Далибор.

Он је затим нагласио да то што смо крштени и спознали Бога значи и велику одговорност пред Богом, зато смо позвани како наводи отац Далибор да се непрекидно усавршавамо, исправљамо и узрастамо у вјери:

„То значи браћо и сестре да ако врлине не задобијемо и не живимо врлинским животом по Христовим заповијестима нећемо задобити Царство Небеско. Сви ми који смо крштени и по промислу Божијем смо спознали Бога, имамо велику одговорност пред Богом управо због тога што нам се Господ толико преизибилно дао, али исто толико ће од нас и тражити. Зато је важно да бдијемо непрестано над душама својим, да се непрестано усавршавамо и исправљамо и да врлине завладају у срцима нашим. Јер како Господ завршава своје ријечи у Јеванђељу: „Много је званих, али мало изабраних!" Дајте да ми будемо ти који смо изабрани, које ће Господ препознати и познати!"

„Толико је мало у данашње вријеме озбиљног разговора и односа међу људима. Изгубило се озбиљних прича и разговора. Сада да неком свом пријатељу који не долази редовно у Храм споменете причу о врлинском животу, о животу после смрти, или о Другом доласку Христовом, тај неко би вам се подсмјевао, неко би рекао да сте старомодни а неко би вас сматрао лудим. Зато је важно да истински живот буде међу нама, да разговори наши буду истински и испуњени љубављу а не овоземаљским бригаама. Тих брига ће увијек бити браћо и сестре, али, Царство Небеско ако се не будемо борили проћи ће поред нас тако лако, а да нисмо ни свјесни тога". – поручио је напоследку протојереј-ставрофор Далибор Милаковић

mitropolija.com